Prjedy pak, hacz tu to ßwjate Mjesto wopuschczu, poruczu ja tebi: paß twoje Jejnata tejz jow ßwjeru, a ktemu czi sposchcz nasch luby Boh Strowosz, Moz a ßwoju Nadu, so by ty dolho jedyn dzjewały a zonowany Grat Bozi we tutej Wossadzi byk, a we wosokich Ljetach, kajz njede twoj spraumy Nan, we Rodzischczu, pola neje doßłuzik. Was pak, wy Stawy teje kscheßzjanskeje Wossady, ja napominam: nebyczcze jeno Posßłucharjo ale tejz Czinerjo teho Słowa, a mjejcze ßo kojzdy Czaß we Luboßzi tak pschecziwo waschemu Knesej Duchomnemu, so by ßwoj czeschki Hamt schjednje ßWeßeloßzju wesz moł a zeni se Sdychowannjom.

Haj, Kneje, daj po twoje Nadzi,
So wschitko to ßo derje radzi,
A sdzerz hacz do Konza we Mjeri
Wobstajnje nas pschi naschej Wjeri.
Hamen!